

धर्म

धर्मशास्त्र

संस्कृतधर्म

अ.नं २८

आहोति - आहोति

३२८ स्मृ: ३२८

१९५६

(1)

श्रीगणेशायनमः॥ पराशरः। आबुदुर्था इवे
 स्त्रावः पातः पंचमषष्ठयोः। अत बुधे प्रसूतिः
 स्याद्दशाहं सूनकं भवेत्॥ तत्र स्वावे आयमासत्र
 ये मातुस्त्रिंशत्तमाशोचं॥ ३ यदि आयषष्ठमासमा
 ससप्तमसंख्यं दिनमाशोचो बुधे रत्नादि। पंच
 मषंवाषष्ठेषु डियथः सपिंडानां तु स्त्रानमात्रे
 ण सुदिः। स्वावे पाते बुधे तत्रं। सप्तममासप्रष्ट
 तितुस्त्रजायुक्तं दशाहादिसापिंडानां तु मातुश्च॥
 साधवस्तु॥ स्तिकाव्यतिरिक्तानां सप्तमे सप्तमा
 त्रं। अष्टमे अष्टशत्रं। नवमप्रष्ट तितुदशरात्र

(1A)

मित्याह ॥ ऊ आशौचमध्ये शिशुमरणे मृताशौचं
नास्येवाजननिमित्तकमवाशौचं ॥ निष्प्राणानि
र्गमनेपेवं ॥ नाकच्छेदनात्पूर्वं शिशुमरणे सपिं
जानां दिनत्रयमेवमहत्त्वं ॥ नाकच्छेदानंतरं म
रणे तु संपूर्णं ॥ दशाहादपरिनामकरणात्पूर्वं शि
शुमरणे निखननं त्वेनात्पुदकदानं ॥ श्रांती
नां सथैलस्मानात्पश्चात्पुत्रिः ॥ नामकरणानं
तरंदंतजननात्पश्चात्पुदकदानं निखननयो
र्विकल्पः ॥ तत्र दहने श्रांती नामकाहं ॥ अनुगम
नं कुरुता कृतं ॥ खननपक्षे तु सद्यः श्रुतिः ॥ दंत
जननाहर्ध्वमपि त्रिवर्षपर्यंतं अकृतचूडस्य ख

(2)

न नदहनयोर्विकल्प एव ॥ खनने एकाहमाशौचं ॥
 दहनैत्रिरात्रं ॥ अत्र कुनदिवर्षीत मनुगमनं क
 ताहतां पश्चान्नियं ॥ इत वृडस्य तु त्रिवर्षीत्
 र्वमपि त्र्यं दले ॥ तस्यी मुदक दानं ॥ त्रिरात्रो
 शौचं तु नियतमेवा ॥ इत वृडस्य वाहृत वृडस्य
 वा मरणे नुगमनं ॥ दहनैत्रिरात्रो शौचं कनिय
 तमेव ॥ सातापित्रो ॥ तस्य पनीत शिशु मरणे द
 ॥२॥ हनखननयोर्विशेषा त्रिरात्रं ॥ स्त्रियस्य मर ॥२॥
 ले विशेषः ॥ त्रिपुरुषपर्यंतं ॥ आतीनामाशौचो ॥ ॥२॥
 धः शुद्धिः ॥ ततो वाग्दानाद्वा गेकाहमाशौचं ॥
 ॥ त्रिवर्षी दुर्ध्वं तु यावद्दृपन्नयनं ॥

॥२॥
॥२॥

प्रसवोपित्रोकांतं ३

(2A)

ततोदिवासद्वारुषत्रिपत्नेपितृपत्नेवग्रहं। पित्रो
सुजातदंतासुकन्यास्वकारः। ततस्त्युहं। संकृता
खपिपितृगेहेन तासुपित्रीस्त्युहं। इतिमाधवः। सु
अ-पुत्रुहं। तं मरणपि-ग्रहमाहुः। पितृव्याही
नांत्वेकारुमेव पितृगेहेन्यायाः प्रसवपित्रो
रकारः। माधवसु। पित्रोर्हिकन्यायाः प्रसव
मरणयोः पित्रोर्हिकन्यायाः पितृव्याहीनांत्वेक
रात्रमित्याह। सपिंडजं नैजपनीतं। सपिंडमर
णव। ब्राह्मणस्य दशाहं। क्षत्रियस्य द्वादश। वैश्य
स्य पंचदश। शूद्रस्य मासं। स चंद्रस्य पत्नं। कूट
स्त्युमारस्य सप्तपुरुषाः सपिंडाः। ततः समानोदकाः।

(3)

तदुत्तरं गोत्रजा एवात्तत्र समानोदके उत्पन्ने उप
 नीतः एते च त्रिरात्रं। गोत्रजे तु स्नानशुद्धिः। तत्र
 सूत्याशौचं दशाहातुपरिजननशीनेनास्तेषु ॥
 तत्रापि पितुः स्नानमेव। मृताशौचं तु दशाहा
 परिमासत्रयात्पूर्वमरणशौचे त्रिरात्रं ॥ अत आ
 षष्ठं पत्न्याः। तत्र स्नानं वर्षमहः ॥ ततः स्नानो
 दकदानाभ्यां शुद्धिः। आवर्षी वर्षाद्द्विर्धात्पु ॥ ३ ॥
 समात्रं। इदं च सर्वं विज्ञानं श्वराद्यनुरोधेनो
 क्तं। माधवमहोदयः। त्रिपक्षादवकिञ्च हं। तत्र आ
 षण्मासं पत्न्याः। ततः आवर्षादिहोरात्रं। तद्

३॥

(3A)

ध्वस्तानोरकदाने। इति बोद्धव्यां। एतच्च त्रि
रुशादिकं समा नदेश एव देशां तरे लुक्त्वा
नमेवेति विज्ञाने श्वरादयः। माधवसू। देशां
तरेपि सपिंड मरणे च। सद्यः शौ वंतुस
मानो दक मरणे इत्याह। दशाहा
यवकि न्नायः। घातात्काळत मध्ये द्विती
यादौ दिवसे जनन मरणयोः अवले तु अथ
शिष्टे रेव दिवसेः मुक्तिः। प्रत्यहं यो जन इयंग
कुरुषुषः। यत्र मृतस्य वा त्तो माशो वकाळ
मध्ये प्रापयितुं न शक्नोति॥ त देशां तरे॥ तथा

(५)

वदिप्रस्पदशा हा शोचितः विंशतियोऊने
 देशांतरं । तत्रियस्य द्वादशा हा शोचिनश्च
 तुविंशतिदिवसैरित्यादि । तथा एकाहपत्रि
 ण्णत्रिरात्राशोच्येपु द्विननुः षड्योजनरूपदे
 शांतराशियेऽप्या । तस्मात्तापित्मरणे तुवि
 शष्टः । पितरो चैव न मास्यातां ह्यस्त्रेऽपि हि पु
 त्रकः । श्रुत्वा तद्दिनमारस्य दशाहं सूतकीर्
 वत् । मातुः सप्तत्यो तु त्रिदिने । इदं च हीनव
 र्णायाधित्याहुः । प्रातापित्मरणे दशाहमि

॥४॥

॥४॥

(6A)

सुपक्रम्य।स्त्रिपुरुषयोः परस्परं वैवं।सव
लौत्रमसपत्नीषुवेतिस्मृत्यर्थसारोक्तैः।इ
तिस्मृतौशाशौचप्रकरणे॥॥पित्रोरुपरमे
यूठकन्यानांविशत्रांकरविज्ज।दोहित्रे।सा
ध्यापिनि।बंधुत्रयाशये।श्वसुरे।श्वश्रांमि
त्रे।सगिन्यां।सागिन्यां।मात्रामह्यां।पितृश्व
सशि।मातृके।मातृकायाश्चपत्निणी।बंधुत्रय
तु।आत्मपितृसुःपुत्राःपितृमातृश्वसुःसुगाः।
आत्ममातृ।तु।तु।पुत्राश्चविशयाआत्मबंध

(5)

याःपितुःपितृश्चसुःपुत्राःपितृमातृश्चसुःसु
ताःपितृमातृकुलपुत्राश्चविज्ञेयाःपितृबंध
धवाःमातृपितृश्चसुःपुत्रामातृमातृश्च
सुःसुताःमातृमातृकुलपुत्राश्चविज्ञेयामातृ
बंधवाःपत्न्यपतिवर्धनार्थं।दिवामरणे
तदहः।अंतमरात्रिपर्यन्तं।रात्रौमरणे
तुसारात्रिः।अपर्यन्तं।रात्रौमरणे।हरदत्ते ॥५॥
नोक्तः।आगामीवर्तमानादर्युक्तायोनिशि
पत्न्यस्य।त्यमरकोशोव्याख्यायां॥पत्नीवि

(5A)

वपहोपूरोत्तरदिवसो। तन्मध्यवर्तिनीरात्रिः।
पश्चिमीनिशामध्यगोदिवसोप्येवमिति। पाहु
यत्कृत्वा। एवं तेषां सन्नाहानमातुळश्रात्रिये
पुत्रेत्येकरात्रेणैव तथा। अत्र किंडस्यापियं
रुहेमरणं तद्गृहस्वामिनोत्ररात्रमित्यंगिराः। ए
करात्रमिति विदुः। तथा हस्यतिः। अहमाताम
हाचार्यश्रोत्रियेषु सुखि सर्वे। प्रवेता। मातुळ
सामातुळयोः श्वश्रुश्वश्रुरयोर्गुरौ। मृतवर्षिणि
याऽप्येवत्रिरात्रेण विमुच्यतीति॥ वसिष्ठः। संस्कृ
तपश्चिमीरात्रिसौकित्रेणैव गीरीसुता॥ सस्ये तत्

(6)

त्रिरात्रं स्यादिति विष्णुः। आचार्यपत्नीतत्पुत्रो
वाध्यापमातुः श्वशुरश्च श्वश्रुसूर्यसेताध्यापि
श्राप्येतीतेषु एकसत्रं लत्या देहतेषां वगुरु
लघुकन्यानां संनिध्य संनिधिगुणवदगुण
उपकर्त्तुं उपकलेषु वदव्यवस्थेत्याहुः। एत
आचार्यादि सरलोत्राणां कर्मन्मस्मिन् रक्षा
हकर्त्तारि। दाहने कर्त्तुं दशाहमेव। देशाधि ॥६॥
पतो वदिनमते दिनं। रात्रिमते न रात्रिः। प्रा
नुषास्त्रिसरसे बुद्धि पूर्वस्येष्टे त्रिदिनं। वि

॥६॥

॥६॥

(8A)

रसेतुदिनां प्रबुधातुसरसस्य हेस्त्रानां वि
रसेत्वावमनां अमानुषास्त्रिस्य शेतुसस्त्रे हेस्त्रा
नां अशोचिनेनापदिबुद्धिपूर्वं सक
दुक्तं यस्मिन्नेतुं कंततः शिष्टायाशोचं अ
सक दुद्धिपूर्वं पुंके यिष्टवदेकाशोचं ॥ प्राय
श्चित्परं विशेषः ॥ अयदितु बुद्धिपूर्वं तां
नदिनेपिदिनमाया सजातीयस्योत्तर
एजातीयस्यवानुगमनेसचैलं स्त्रानं छ
तशाशनं य। ब्राह्मणस्य ह्यत्रियानुगमनेव
साराजं। ह्यत्रियस्य वैश्यानुगमनेलकांश्च

(2)

प्रानुगमने पश्चिणी। ब्राह्मणस्य मूद्रानुग
 मने तु त्रिरात्रं। पराशरः। प्रतीकते लुपः म
 द् ब्राह्मणो ज्ञान तु वलं। अनुगते श्रीयमा
 नं स त्रिरात्रेण शुध्यतीति। त्रिरात्रे तु तत्त
 ले न द गित्वा समुद्रगा। ज्ञानायाम शतं कृत्वा
 घृतं प्राश्य विशुध्यति। धर्मार्थमनाथ ब्राह्म
 णनिर्हले तु पदस्य मंधकं। अथ गगनात्स श्रुः
 शोचन्वस्नेहादिना तु वशं त्रिहृत्य तदीयमन्त्रं ॥६॥
 ममूत रुह एव वसतो दशा हेन म्पुहिः। न ऊह

॥६॥

॥६॥

(7A)

शसमात्रेनुविशत्रं यस्तु नतदीयमनमश्रातिनवा
नरुदसतितस्येकाहे। शस्रवारिणसुमातापि
रुथतिदिक्तशवनिरुणोव्रतलोपं। मातापितृनि
रुणोपि-आशोपितमने-वृत्तवारीनाश्रीयात्तः
सहनसंविशो-वृत्तवारीमानेनुद्वितीयंसूतकं
पदि। पूर्वेणवतुतये-वृत्तवारीमानेनुद्वितीयंसूतकं
नजातकयोगेतुया-वृत्तवारीमानेनुद्वितीयंसूतकं
धतेजातंनमृतंजातकेनतु॥ अथ-यथापि। शाव
नशुधतेसूतिनसूतिःशावशोधिनी। यदात
पूर्वाशो-वापेहयाधिककाक्यापीद्वितीयमाय

(8)

तति। यथात्रिरात्रेपक्रातेदशाहं। तत्र पूर्वशेषेण
 शुद्धिर्नास्ति। यदि तु पूर्ववृत्तमाशौवं उत्रराशौवका
 व्यादवाधिककाळः स्यात्तदा पूर्वलोकात् शुद्धिः।
 तद्यथा। गर्भपातनिमित्तपडहाशौवमध्ये यदि द
 शाहाशौवमायतेतु तस्य षडाहाशौवशेषे
 लोवदशाहाशौवशुद्धिः। तत्र विशेषमाह गौतमः।
 रात्रिशेषेण द्वाभ्यां रात्रिभ्यां त्रिस्तसिरिति। रात्रि
 मात्रशेषपूर्वाशौवे यथाशौवांतरं न हि पूर्वशौवं
 समाप्यान्तरं द्वाभ्यां रात्रिभ्यां शुद्धिः। तस्या एव रा
 त्रः पश्चिमेयामेवाशौवांतरं त्रिस्तसिरात्रिस्तः शु

(11)

(8A)

द्विर्ननुतकेषमात्रेणेति विज्ञानेश्वरः। माधवस्तु।
नवमे दिवसे संपूर्णं यथाशां नंतरं तदा। पूर्वा
शां नंतरं द्वाभ्यां रात्रिभ्यां शुद्धिः प्रभाते इ
ति तु प्राग्बद्ध्यादा इत्येतत्पूर्वस्मिन्नाशा
वत्तात्रिशेषे सति यदा यदा तदा द्वाभ्यां
शुद्धिः। रात्रिः परे यथा यथा प्रभाते तिष्ठ
तिरिति अथ दशा लक्ष्यतीतः परेद्युः। प्रभा
ते संगवे मद्यन्यदापतेततस्तिष्ठतिरा
त्रिस्तिरिति। पित्राशौचमध्ये मातरि मृतता

(१)

यां पूर्वाशौचं स माप्यपत्तिणीमधिकां कुर्यात् ॥
 मा ॥ ३ ॥ शौचमध्ये पितृमरणे तु पित्रादिमा
 शौचं पूर्वमस्य वा यदि तु पित्राशौचेति रात्रिशौ
 चमाताम्रियते तदा पत्तिणी द्यूहयोर्विकल्पः
 तिके चित् ॥ द्यूहश्चेत्यपराश्रयाशौचनिषेधः ॥ न
 संशयं प्रपद्येति शास्त्रेण द्यूहमहानदीमरणाद्
 इत्यतः सन्नयाश्चिद्यतस्य द्यूहशौचादिनका ॥ ४ ॥
 यो संवत्सरानंतरं नारायणबलिं कृत्वा सर्व
 मोर्धदोहकं कायमेव ॥ सर्पैरुतेसौ वर्षे रागं

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

(9A)

अल्पज्ञां गान् रुदधादित्यधिकं। प्रमादमरणे वाशो
आदिकमस्यैव। तथा चांगिराः। यदि कश्चित्प्रमा
देन धियुतेता ग्युदकादिभिः। तस्याशो वं विधा
तव्यं कर्तव्या चोदके क्रियेति। वेधमरणे तु विशेष
माहाशातातपः। वंशः शोचक्रिया लुप्तः प्रत्या
ख्यातलिषक्रियः। आत्मनेघातयेद्यस्यैव
ग्रनशनांबुलिः। तस्याचिद्रूपमाशोचं द्वितीमेव
स्थिसंययः। तृतीयेतदकंदेवाचतुर्थे आहुमा
चरेत् इति। इदं चाशोचमाहिताग्नेरुपरमे संस्कार
रदिवसप्रसूतिकर्तव्यां। अनाहिताग्नेस्तु मरणादि

व्य ४

10)

वसप्रसृति। संवयनं तु प्रथमे द्वि तृतीयेऽपि स्या
दिना विहितमुत्सवोऽपि संस्कारदिवसप्रसृत्ये
व। अनाहिताग्नेः पितृभिर्दशांतरमृते तत्पुत्र
हीनामा संस्कारोपक्रमोऽत्राशौचं नास्ति।
अनाहिताग्नेः कविधिं द्वादशरात्रे तदानीमा
शौचग्रहणं वैकल्पिकं अग्रहीताशौचानां
तु पूर्णदशाहाद्येव पुत्राणां पत्न्याश्चैव ॥१०॥
स्था। पत्नी संस्कारेषु चैव। अथ सपत्न्ये नि
धौ चैव। अग्रहीताशौचानां तु सपिंडानां चि

॥१०॥

॥१०॥

(10A)

रात्रं। गृहीताशौचां सपिंडानां तु पुनराशौचं
नास्येव। आहिताशौचप्रतिरूतिदाहे सपिंडानां
दशाहमेव। इदं चाशौचं द्विविधं। अस्पृश्यत्व
प्रयोजकं। कर्मानधिकारत्वं तु पुत्रजातेपि
तु स्नानमस्य शौचात्। मातृदशाह। सपिंडानां च
स्पृश्यतानास्येव। अतः कर्मानहतामात्रं। स्मृ
तिका तु पुत्रजनने सातिविंशतिरात्रं कर्मान
हं। कन्याजनने तु नात्र। पुत्रजन्यदिवसेपि
तु हीनादौ वचनाधिकारः। तथा शंखलिरिव
तो। कुमारश्र १६१ सवनास्यामतिभया
दानत्रितियहादिष्वदोषसदहरिकइति। ऊन

(11)

दास्यदेवतापूजायामपि प्रथमेषु छदिवसेषु
 वचनादधिकारः। मन्त्राशौचं तु सर्वेषामस्य
 श्रयत्वमौत्सर्गिकं। स्वसाशौचं त्रिस्तागाहं तु
 स्थयाः। मन्त्रानां तु ब्रह्मचारिणां च नाशौचं।।
 समावर्तनानंतरं तु प्राक् मन्त्रानां सपिंडानां
 उदकदानं कृत्वा। मन्त्राशौचं कुर्वादेव।
 पित्रादिभ्य उदकदानं दिक् कुर्वन् ब्रह्मचा-
 री-प्राशौचमपि लभ्यते। तदुक्तं त्रिंशत्श्लो॥११॥
 श्लो॥ तातां वाचायुके स्यो न व्यति कडु कटो ब्र-
 ह्मचाशौचदीयाशौच इति। प्रकृतं प्रायश्चित्त-
 तानामाशौचं नास्ति। पूर्वप्रवृत्तबौलोपन

॥११॥

॥११॥

(11A)

यनादिसंस्कारेषु यरुदेवदत्ताप्रतिष्ठारामा
पुस्तर्गादिरप्येवमिति ॥ इति श्रीमत्सकलपंडि
तालेकारकिरश्रीमत्सहो जीलद्विरचितं
आशौचप्रकरणं समाप्तम् ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com